



Према истраживању јавног мњења које је урадио "Фактор плус" за "Политику" догађај 2010. године била је Парада поноса.

Два најбитнија догађаја у протеклој години, према истраживању агенције "Фактор плус" за "Политику", били су Парада поноса и нереди у Београду који су је пратили (34,5 одсто испитаника), као и извештај Дика Мартија који оптужује Хашима Тачија за трговину људским органима (26,3).

Пресуда Међународног суда правде за Косово је најбитнији догађај тек за сваког десетог испитаника, а договор ЕУ и Србије о резолуцији о Косову и посета председника Србије Борису Тадићу према овом истраживању су најбитнији догађаји протекле године за по 6,3 одсто испитаника.

У политичкој сфери, у истраживању обављеном од 20. до 28. децембра, од 1.500 испитаника највише њих очекује да ове године дође до реконструкције владе (60%) и да Србија добије статус кандидата за чланство у ЕУ (55 одсто).

Тек на трећем месту је очекивање да буде ухапшен Ратко Младић (37), а само њих 28 одсто очекује превремене парламентарне изборе.

Да су избори следеће недеље, највише гласова би добила Демократска странка (31,2 одсто), напреднајци (30,7), социјалисти Ивице Дачића (7,4), Либералнодемократска

партија (6,8), Демократска странка Србије (6,3).

Грађани Србије би највише волели да виде Владимира Путина ове године, а иза њега су Барак Обама и Фидел Кастро.

Најбоље оцењени министри у Влади Србије су Ивица Дачић (просечна оцена 3,7), Расим Љајић (3,2) и Јован Кркобабић (3,0).

Најутицајније личности у невладином сектору према овом истраживању су три жене: Наташа Кандић, Соња Лихт и Соња Бисерко.

Директор агенције "Фактор плус" Владимир Пејић каже да убедљива "победа" Парада поноса у овом истраживању може да се објасни пре свега великим "присуством" тог догађаја у медијима и тиме што се оно што се тог дана дешавало у Београду, на различите начине, тичало великог броја људи.

Он каже за "Политику" да велики број људи не разуме суштину добијања упитника Европске комисије, да Викиликс није донео никакве сензационалне информације с нашег простора, а пресуду МПС-а би сви ваљда што пре да забораве.

Такође, он објашњава да, иначе, када се раде анкете на крају године, грађани чешће наводе скорије догађаје, него оне с почетка године.

Највише поверења грађани Србије имају у институцију председника Републике, а најмање у Народну скупштину, док су међу политичарима и најпозитивнији и најнегативнији утисак на грађане оставили лидери две и у овој анкети најбоље рангиране странке – Борис Тадић и Томислав Николић.

Владимир Пејић каже да је такав резултат очекиван јер су њих двојица на супротним странама, па је тако за велики део оних за које је Тадић "најпозитивнији", логично,

Николић "најнегативнији". И обрнуто.

Он каже да "разлога за забринутост имају они који изазивају више негативних него позитивних реакција, попут Млађана Динкића или Чедомира Јовановића".

Међутим, оно што би све заједно требало да их брине јесте то што само 37 одсто грађана зна за кога би гласало кад би избори били наредне недеље.

"Због тога и рејтинзи странака које смо добили овом анкетом нису реална слика расположења грађана јер је број апстинената у овом тренутку веома велики. Наравно, тај број увек порасте кад почне изборна кампања, али сада је врло присутна апатија и разочараност грађана у све странке", истиче директор "Фактора плус".

Упркос великом броју неопредељених, мало испитаника жели да у политици види познате личности из других сфера.

"Анкетиранима су понуђена одређена имена, па су се и за њих веома ретко опредељивали, а сами нису наводили никога. Мислим да је и рецимо прво место Новака Ђоковића на овој листи више 'заслужио' тиме што је веома познат и што је су тенисери 'актуелни' због победе у Дејвис купу, него што грађани стварно верују да он треба да уђе у политику", објашњава Пејић.

Он каже да разлог за овако ниско котирање познатих на листи "пожељних у политици" треба тражити у томе што грађани њихово учешће у страначким активностима и промоцијама углавном перципирају као маркетиншки потез и не мисле да они заиста имају неки утицај.

Кад је реч о политичком утицају бизнисмена и страних амбасадора, чини се, нема много изненађења.

"Пошто је питање било ко је најутицајнији, а не ко је све утицајан, не треба да чуди што више од половине верује да нико нема већи политички утицај од Мирослава Мишковића и што су сви остали знатно испод њега", истиче Пејић.

Утицај страних амбасадора, анкетирани су, каже, процењивали углавном на основу тога из које земље долазе, док су се, кад је реч о личностима из невладиног сектора више опредељивали за оне који су им познати из медија, него зато што заиста верују у њихов утицај.

(Мондо)